

HAIKU

Nabízím surfujícímu čtenáři svá "haiku-*nehaiku*" a k tomu snad jen jedno: aby bylo srozumitelné, že jsem si vědom jejich tvaru, který není věru čistý. Z toho, co jsem si o originálech četl v dostupné literatuře vím, že tohle je evropská poetika, jen tak trochu zkrocená danou strukturou 5/7/5=17 slabik. I tak jsem si ale užil nějakého druhu meditace při jejich rýmování. Pro zajímavost jen, že ono to také souvisí s jedním mým přítelem, který se kdysi z trucu naučil v kotelně japonsky, začal se o tuto kulturu zajímat a o soutěžích v haiku nám vyprávěl. Po létech se mi věci spojují a pokouším se tak vyjádřit stavy své mysli.

Jan Mamula

jaro 2001

I.

Kruhy tvé mysli
dnes oblaky čeřily
širého nebe.

II.

Nezkrotným živlem
roznícené vzpomínky.
Žhne stepní požár.

III.

A je dnešní den.
Pak včerejšímu dá jen
novou minulost.

IV.

Malá minuta.
Pápěří. Ztrácí se ta
chvilka věčnosti.

V.

Kulatá slova.
Tisíc semen je v dýni.
Už nechci znova.

VI.

Odpolední vítr
přivane nejistotu.
V dáli slyšet hrom.

VII.

Smíchem perlí tvá
pusa. Jsi polomrtvá.
Obchází úzkost.

VIII.

Na stole hrnek,
ušisko nastražené.
Čeká, co člověk.

IX.

Teď odpočívá.
Dřímá. Má žena dává
mi nadějný čas.

X.

Jablíčko v dlani
tajně chladí. Brrr, zebe
dívku koupání.

XI.

Kalné má oči
žebrák na břehu města.
Z nás nejbohatší.

XII.

Květina v okně,
žízňivá každodenně.
Každý nový den.

XIII.

Strunu kytary
rozechví tón prastarý
ozvukem těla.

XIV.

Ohluchlá studno!
Duto, sucho, až na dno.
Poslední kapko!

XV.

Telefon v budce.
Dálkou zve hlas, přesladce,
blízké bytosti.

XVI.

Na jarní řece
kachny v zátiší proudu.
Mlčenlivý pár.

XVII.

Na vlně chvilky
darovaného času
překvapená loď.

XVIII.

Vlající hřívou
oslepil se jezdec. Svou
cestu nespátří.

XIX.

Trosečník láhvi
osud svěřil. Dálavy
obzoru mlčí

XX.

Se stéblem trávy
řeka se krajem snáší
k náruči moře.

XXI.

Do skály tesám
svůj klopotný verš. Vážka
udělá mi frrrnk.

XXII.

Má deprese se
se mnou nesnese. Třeše
listím osice.

XXIII.

Prošel se měsíc
hájem starých borovic.
Mrknutí oka.

XXIV.

Zvolna se vkrádám
tichu svému do zad. Mám
luk už napjatý.

XXV.

To chameleón
smát se umí duhou. On,
jako psík v klíně.

XXVI.

Bezedný pramen
schovává se v mechu. Jen
jediný doušek.

XXVII.

Analýza snu:
Mudrci z pohádky, kde
máš svou princeznu?

XXVIII.

Písku u moře!
Rybo a Ivce! Pátráš
v neznámém živlu.

XXIX.

Vůně kořenů
obnažila čas. K zemi
zvolna padá list.

XXX.

Nezbedná vlnka
u břehu ztichla. Ach tak.
Víc už ani muk.

jaro 2016

XXXI.

Mihla se okem
smečka nočních stínů. Snad
zažene je sen.